

εισάγονται σε βάρος των χρησιμοποιούντων ισογλυκόζη παραγωγών σορβιτόλης διακρίσεις απαγορευόμενες από το άρθρο 40, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Για τον λόγο αυτό το προαναφερθέν άρθρο 5α πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει

τις επιστροφές στην παραγωγή για τα προϊόντα που προορίζονται για την παρασκευή ισογλυκόζης, όταν η ισογλυκόζη είναι ενδιάμεσο προϊόν, μη προοριζόμενο προς διάθεση στην αγορά και χρησιμοποιείται για την παρασκευή σορβιτόλης.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Ο γενικός εισαγγελέας Carl Otto Lenz ανέπτυξε τις προτάσεις του στις 7 Μαρτίου 1990 *. Προέτεινε στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι

« Το άρθρο 5α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2742/75, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1665/77, δεν απέκλειε, κατά την περίοδο την οποία αφορά η κύρια δίκη, τη χορήγηση επιστροφής στην παραγωγή για τα προϊόντα που προορίζονταν για την παρασκευή ισογλυκόζης, εφόσον η ισογλυκόζη αποτελούσε ενδιάμεσο προϊόν, μη προοριζόμενο προς διάθεση στην αγορά, χρησιμοποιούμενο για την παρασκευή σορβιτόλης. »

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.